

חולין עה

איבעיא להו : מהו למנות בו ראשון ושני?

ר' יוחנן	רבי שמעון בן לקיש	
מונין בו ראשון ושני	אין מונין בו ראשון ושני, נעשה כאגוז המתקשקש בקליפתו	
קושי ריש לקיש על ר' יוחנן	הבשר מגע נבלה, דברי ר"מ, וחכ"א: מגע טרפה שחוטה, בשלמא לדידי, דאמינא חד גופא הוא, היינו דאיתכשר בדמא דאמיה, אלא לדידך, במאי איתכשר? תירוצ: בשחיטה, וכרבי שמעון	
קושי ר' יוחנן על ריש לקיש	עבר בנהר - הוכשר, הלך לבית הקברות - נטמא, בשלמא לדידי דאמינא תרי גופי נינהו - משום הכי: הוכשר - אין, לא הוכשר - לא, אלא לדידך, דאמרת חד גופא הוא, הא איתכשר בדמא דאמיה! תירוצ: בשחיטה יבשתא, ודלא כרבי שמעון	

שאלה: מאן תנא: עבר בנהר - הוכשר, הלך לבית הקברות - נטמא?

תשובה: אמר רבי יוחנן: רבי יוסי הגלילי היא, דתניא, רבי שמעון בן אלעזר אומר משום רבי יוסי הגלילי: מטמא טומאת אוכלים, וצריך הכשר, וחכמים אומרים: אינו מטמא טומאת אוכלין, מפני שהוא חי, וכל שהוא חי אינו מטמא טומאת אוכלין.

הסבר לגבי דברי ר' יוחנן: ואזדא רבי יוחנן לטעמיה דאמר רבי יוחנן: רבי יוסי הגלילי וב"ש אמרו דבר אחד; רבי יוסי הגלילי - הא דאמרן, ב"ש - דתנן: דגים מאימתי מקבלין טומאה? ב"ש אומרים: משיצודו, וב"ה אומרים: משימותו, רבי עקיבא אומר: משעה שאין יכולין לחיות,

הסבר ההבדל בין בית הלל ור' עקיבא: מאי בינייהו? אמר רבי יוחנן: דג מקרטע איכא בינייהו.

שאלה: בעי רב חסדא: נולדו בדגים סימני טרפה, מהו?

תיבעי למ"ד טרפה חיה	ותיבעי למ"ד טרפה אינה חיה
בהמה הוא דנפישא חיותה, אבל דגים - דלא נפישא חיותיהו, לא	אפי' למ"ד טרפה אינה חיה, הני מילי - בהמה, דיש במינה שחיטה, אבל דגים דאין במינן שחיטה - לא?

הטילה נפל

רבי יוחנן	ורבי שמעון בן לקיש	
כחלב בהמה - אסור	כחלב חיה - מותר	חלבו
אוריא גרים	חדשים גרמי	הסבר 1
חדשים גרמי	חדשים ואוריא גרמי	הסבר 2
קושי על ר' יוחנן:	קושי על ריש לקיש:	כל היכא דלא כלו לו חדשיו - לא כלום הוא, כי פליגי - היכא דהושיט ידו למעי בהמה, ותלש חלב של בן ט' חי ואכל
- בשלמא לדידי - משום הכי מיעטיה רחמנא - אלא לדידך - ליקרב! תירוצ: מידי דהוה אמחוסר זמן	- בשלמא לדידי - היינו דאיצטריך קרא למעוטי, - אלא לדידך - אמאי איצטריך? תירוצ: טעמא דידי נמי מהכא	קושי של כל אחד על השני מהברייתא - מה חלב ושתי כליות האמורות באשם - מוצא מכלל שליל, אף כל - מוצא מכלל שליל

